

se, at Danmark får en bøde? Hvordan skulle det kunne sikre trygheden blandt dem, der står svagest i samfundet?

Altså jeg må indrømme, at det var derfor, jeg spurgte statsministeren, om ikke vi kunne få lidt saglighed ind i debatten. Man kan gå ind for euroen af forskellige årsager, det er et politisk valg, men at hævde, at det skulle være en fordel for de arbejdsløse, at Danmark får en bøde, det har jeg svært ved at forstå, må jeg sige til statsministeren.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil gerne bede statsministeren bekræfte, at Danmark ikke har en fastkurspolitik over for en lang række vigtige valutaer i verden. Så vil jeg gerne bede statsministeren ud over det bekræfte, at Danmark har en aftale med eurolandene, som netop skal sikre Danmark imod en spekulation imod kronen, som kunne gøre, at vi kom i en sådan finansiel krise, som statsministeren nævner her i sit svar tidligere.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg kan sige til hr. Thulesen Dahl: Det er forkert. Det er jo ikke sådan, at den aftale, vi har med de 11 eurolande, er en aftale, der er fuldstændig omkostningsfri for det danske samfund.

Det er også sådan, at forskellen mellem at være indenfor og udenfor valutarisk klart stiller Danmark langt, langt bedre, hvis vi er indenfor. Det betyder også, at vores beskyttelse mod internationale spekulanter er langt, langt bedre indenfor end udenfor.

Og det her er jo langtfra teori. Hr. Thulesen Dahl kan sikkert godt huske, at vi i 1998, for bare 1½ år siden, var i en situation, hvor den danske nationalbank faktisk måtte ned og gribe ret kraftigt i valutakassen for at holde vores danske krone, hvorimod lande som Portugal, Italien, Spanien, der normalt rammes af international spekulation, gik fri, og det skyldtes, at de tre lande var indenfor og Danmark udenfor.

Derfor også sagt til hr. Keld Albrechtsen: De sidste 7 års økonomiske politik, som regeringen har ført, har vist, at det er en enorm fordel både at holde en lav inflation og at holde en sund økonomi med overskud på de offentlige finanser og samtidig at sikre en stærk beskæftigelsesfremgang. De tre ting er ikke i modsætning til hinanden, de er forudsætninger for hinanden. Derfor er det en fordel, at Amsterdamtraktaten netop sidestiller beskæftigelse og økon-

misk politik på en sådan måde, at vi kan nå alle tre mål på én gang.

De danske erfaringer har klart vist, at det er det stabile, og det er jeg sikker på at hr. Frank Dahlgaard også er enig med mig i. Det er faktisk også godt for landbrugseksporerten, at Danmark er inde i den fælles valuta.

Til hr. Frank Dahlgaard, som beskæftigede sig lidt med statistikken: Det har jeg såmænd ikke styr på. Jeg har her en lille note, der fortæller mig, at blandt nationaløkonomer og professorer i Sverige er der en positiv holdning til euroen.

Så mener jeg i øvrigt ikke, at holdningerne til den fælles valuta skal afgøres af, hvorvidt der er én eller to økonomiske professorer i overtal, der henholdsvis er for eller imod. Det er folket, og det er politikerne, der lægger sagen op og afgør den.

Frank Dahlgaard (UP):

Det er selvfølgelig politikerne, der skal afgøre sagen, men det er da rart at få belyst, og det er da blevet noget belyst her i debatten og i statsministerens svar, at der ikke står en bred flok af kyndige nationaløkonomiske professorer og siger: Dette her skal vi ind i, men at der faktisk er et flertal herhjemme, dobbelt så mange, der siger, at det er ligegyldigt, om vi er med eller ej, eller ligefrem siger, at det er bedst, at vi står udenfor, og at der også blandt statsministerens egne partifæller i ind- og udland er nationaløkonomisk kyndige, som siger det modsatte af, hvad statsministeren sagde i nytårstalen, nemlig at det her er noget, der vil ramme de svageste, og det her er noget, der vil skabe problemer for beskæftigelsen.

Og det er jo det – og det vil jeg gerne have statsministeren til at uddybe her sidst – som hr. Keld Albrechtsen også var inde på: Jamen EU-traktaten om det her sætter jo grænser for, hvor stort statsunderskuddet må være. Og jeg hører jo ikke til dem, der synes, at statsunderskuddet skal være stort, men i en grim situation kan det være nødvendigt, som vi f.eks. gjorde det – et bredt flertal i Folketinget var bag det, det var i begyndelsen af 1990'erne, i 1993 eller 1994 – med en kickstart af økonomien.

Det var en succes, og det kunne vi gøre i Danmark, i det danske folkestyre, uden at spørge nogen som helst steder eller have nogen begrænsninger. Det var til gavn for beskæftigelsen, så hvorfor skal vi køre ind i et projekt, der